

„Ако има работа, по-важна от всяка друга, то това е представянето на нашите книги пред обществото.“

Ельн Уайт

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ

ISSN 1310-8654

БРОЙ 11 ГОДИНА XIV 2004 г.

ЦЕНА 0,50 лв.

10 ГОДИНИ ВЪЗОБНОВЕН КОЛПОРТАЖ

Бинго спира, пианист оставя оркестъра си

На 29 и 30 октомври 2004 г. в адвентната църква на гр. Смолян се провежда среща на действащите в момента и бившите колпортьори в България. В топла и задушевна атмосфера те се насърчиха взаимно и споделиха преживяното на най-трудното и рисково работно поле и през които са посвещавали времето и си-

лите си на спасението на изгубеното човечество. „Много се чудихме как точно да осъществим това празненство - сподели Татяна Стоянова, ръководител на отдел „Колпортаж“ към издателство „Нов живот“ и организатор на срещата. - И решихме, че ако го споделим с църква, ще бъде истина неповторимо.“

Така и беше. Не защото този празник приличаше по нещо на други празненства - колпортьорите са свикнали, подобно на Христос, да живеят скромно и да се сражават непрестанно за човешката душа. Празникът за тях се изразява най-вече в това, да виждат как хора се спасяват за вечността. Но атмосферата беше приповдигната за тях поради факта, че можеха да отбележат по време на своята среща какво Бог е направил чрез тях и за тях през тези години, как ги е превеждал

Отскоро адвентното издателство „Нов живот“ се сдобил със своя интернет страница. Адресът е www.newlife-bg.com.

съмнение, неверие. Случва се през предния ден да са продали много книги и въпреки това на следващия да започнат сякаш от начало. Но тръгнат ли, чувстват Божието присъствие и побеждават.

Понякога хора ги нагрубават, дори прибегват към физическа разправа, макар че след демократичните промени по-рядко се натъкват на подобни проблеми.

Често чантите им тежат, чувстват физическа умора. Както и психическа. На ден се срещат с по около 200 човека и трябва да се приспособяват към всекиго. Понякога рекламират книга по половин час и изглежда, че клиентът ще си я закупи, но накрая той просто отказва. Това, както споделят, им тежи нечовешки, особено ако книгата е на духовна тематика.

Напрежението е голямо. Когато им предстои някой голям, организиран колпортаж, по цели нощи не могат да заспят. Очакват го с нетърпение. Обмислят. Сравняват това си състояние с родилни мъки, след които идва радостта. „Но трудностите са в Божиите ръце - заявява Севда Тодорова. - Там Бог е най-големият специалист - в преодоляването им. Той е всемогъщ и всемогъщ и се справя с всякакви ситуации. Перипетии ще има само тук, на земята. Не и на небето. И това е добрата вест.“

Колпортьорите не могат да бъдат употребявани от Бога, ако самите те нямат истинска, непомрачена връзка с Него. В противен случай застъпническите им молитви за хората не биха имали сила. За тях в максимална степен важат думите от молитвата на Исус: „Заради тях Аз освещавам Себе Си, за да бъдат те осветени чрез Твоето Слово.“ „Когато бяхме веднъж на колпортаж на морето - разказва Златка Николова, - носехме 200 „Борби“ и 200 „Живота“, отделно „Царе и пророци“... Преживяхме много силна опитност.

Продължава на стр. 4-5

ТЕМА НА БРОЯ

КОЛПОРТАЖЪТ

- Колпортьорите не могат да боледуват
- И животните усещат
- Търся само „Нов живот“

Четете на стр. 4-5

В БРОЯ

ИСТОРИЯ НА АДВЕНТНИТЕ ДОКТРИНИ

от Димитър Александров

Четете на стр. 6

Абонамент за в. „Християнска мисъл“ каталожен №853

● абонамент във всяка пощенска станция от 15 октомври до 15 декември,

● както и абонамент на адрес: гр. София 1839, кв. „Враждебна“, ул. „8“ N49 Юлиан Ангелов Иванов.

Цена за 6 месеца - 3,00 лв.
12 месеца - 6,00 лв.

48 ДЕЦА, АНИ И ИСУС

Лекари и учители са впечатлени от децата на Ани.

Едва ли има другаде такава пъстра и така еднотипна група от 48 деца - тинейджъри и младежи - като тази в с. Тулово (Старозагорско). Най-малките - десетина деца - са между 3 и 5 години, а най-големите са на

20-годишна възраст. Прави силно впечатление, че този, който е постъпил в групата, просто остава там и продължава да се подчинява на реда и изискванията, въведени от ръководителката Ани.

Четете на стр. 3

докато обявяваха печелившите номера, аз предложих „Животът на Исус“ и „Великата борба“ и те спряха. И всички ръководители на играта си купиха от нашите книги. А веднъж един пианист остави оркестъра си да свири без него и също си купи книги“ - споделя Златка Николова.

Мнозина подценяват високото призвание на колпортьорите. Но това може да бъде отдадено единствено на факта, че тази дейност, наречена от Елена Вайт „работа от първи разряд“, се познава твърде слабо, за да бъде оценена по достойнство. Рисковете и напрежението, посветеността и смелостта, с които е свързана, могат да бъдат разбрани само от опит. Много са трудните страни в изпълнението на мисията на книгоразпространение. Всеки ден, преди да започнат работа, преживяват вътрешна борба. Продадат ли първата книга, притесненията изчезват и ентузиазмът им става неудържим. Понякога не им се работи, дяволът спъва работата им. Обхваща ги